

Valtioneuvoston kirjelmä Eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista ja lupamenettelystä (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta ja direktiivin 1999/45/EY ja {pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan} asetuksen (EY) muuttamisesta sekä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta sen mukauttamiseksi kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyjä ja rajoittamista koskevaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan yhteisöjen komission 29 päivänä lokakuuta 2003 tekemä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista ja lupamenettelystä (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta ja direktiivin 1999/45/EY ja {pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan} asetuksen

(EY) muuttamisesta sekä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta sen mukauttamiseksi kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyjä ja rajoittamista koskevaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) sekä ehdotuksista laadittu muistio.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2004

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

Neuvotteleva virkamies Juha Pyötsiä

SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖ

MUISTIO
EU/2003/1314 ja
EU/2003/1313

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI KEMIKAALIEN REKISTERÖINNISTÄ, ARVIOINNISTA JA LUPAMENETTELYSTÄ (REACH), EUROOPAN KEMIKAALIVIRASTON PERUSTAMISESTA, DIREKTIIVI 1999/45/EY JA {PYSYVIÄ ORGAANISIA YHDISTEITÄ KOSKEVAN} ASETUKSEN (EY) MUUTTAMISESTA (REACH-ASETUS)

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI NEUVOSTON DIREKTIIVIN 67/548/ETY MUUTTAMISESTA SEN MUKAUTTAMISEKSI KEMIKAALIEN REKISTERÖINTIÄ, ARVIOINTIA, LUPAMENETTELYJÄ JA RAJOITTAMISTA KOSKEVAAN EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEEN (EY)

1. Ehdotuksen tausta ja tavoite

Komissio hyväksyi helmikuussa 2001 valkoisen kirjan tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskevaksi strategiaksi (COM(2001)88 lopullinen), joka perustui selvitykseen nykyisen EY:n kemikaalivalvontajärjestelmän toimivuudesta. Valkoisessa kirjassa komissio arvioi, että EY:n uuden kemikaalilainsäädännön tulee saavuttaa seuraavat tavoitteet:

- ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen,
- EU:n kemianteollisuuden kilpailukyvyyn ylläpitäminen ja edistäminen,
- sisämarkkinoiden pirstaloitumisen estäminen,
- läpinäkyvyyden lisääminen,

- kansainvälisiin hankkeisiin integroituminen,
- muiden kuin eläinkokeiden edistäminen sekä
- EU:n kansainvälisten WTO-velvoitteiden täyttäminen.

Euroopan komissio antoi 29.10.2003 ehdotuksensa uudeksi EY:n kemikaalilainsäädännöksi (COM(2003) 644 lopullinen). Ehdotus sisältää EY-asetuksen kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista ja lupamenettelystä (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta sekä direktiivin neuvoston direktiivin 67/548/ETY (ns. ainedirektiivi) muuttamisesta sen mukauttamiseksi kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyjä ja rajoittamista koskevaan Euroopan

parlamentin ja neuvoston asetukseen. Säädospakettiin sisältyvä lyhyt tekninen ainedirektiivin muutos käsitellään yhdessä REACH-asetuksen kanssa.

Uuden ehdotuksen tarkoituksena on parantaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua ja samalla ylläpitää EU:n kemianteollisuuden kilpailukykyä ja lisätä sen innovaatiokykyä. Järjestelmässä teollisuudella olisi lisäksi aiempaa suurempi vastuu hallita kemikaaleihin liittyviä riskejä ja antaa aineiden turvallisuutta koskevia tietoja. Nämä tiedot annettaisiin tuotantoketjussa eteenpäin.

Ehdotetun järjestelmän ytimenä on kemikaalien rekisteröintiä, arviointia ja lupamennettelyä varten luotu yhtenäinen järjestelmä (ns. REACH-järjestelmä). REACH-järjestelmässä (Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals) edellytettäisiin, että kemikaaleja valmistavat ja maahantuovat yritykset arvioivat aineiden käytöstä aiheutuvat riskit ja ryhtyvät tarvittaviin toimiin havaittujen riskien hallitsemiseksi. Tämä siirtäisi vastuun markkinoilla olevien kemikaalien turvallisuuden varmistamisesta viranomaisilta teollisuudelle.

Asetuksen ehdotettu oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen 95 artikla, koska ehdotuksella on taattava yhtäläiset toimintolosuhteet kaikille taloudellisille toimijoille sisämarkkinoilla ja samalla varmistettava terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso. Asetus hyväksytään EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisessa neuvoston ja Euroopan parlamentin yhteispäätösmenettelyssä.

Oikeusperustalla myös varmistetaan, että aineita koskevat vaatimukset ovat yhdenmukaiset kaikissa jäsenmaissa ja, että terveyden ja ympäristön suojelua koskevat vaatimukset täyttävät aineet voivat liikkua vapaasti kaikkialla sisämarkkinoilla.

Säätelyn välineenä käytetään EY-asetusta, jolla korvataan noin 40 voimassa olevaa direktiiviä ja asetusta. Uusi lainsäädäntö on välittömästi sovellettavaa oikeutta kaikkialla yhteisössä. Teknisessä lainsäädännössä asetuksia käytetään paljon ja jäsenvaltiot ovat jo laajalti kannattaneet asetusten käyttöä muilla yhteisön toimivallan aloilla. Asetuksen käyttöä voidaan perustella myös sillä, että yhteisö laajenee ja käsittää pian 25 jäsenvaltiota.

Komissio julkaisi 7.5.2003 luonnoksen säädösehdotuksiksi internetissä ja antoi näin eri osapuolille mahdollisuuden julkiseen kommentointiin ennen lainsäädäntöehdotusten lopullista hyväksymistä. Konsultaation tarkoituksena oli kerätä ehdotuksien toivuutta koskevia teknisiä kommentteja. Kommentointiaika päättyi 10.7.2003 ja ehdotuksista annettiin kaikkiaan yli 6 000 kommenttia. Suomen kemikaalivalvonnan toimivaltaiset viranomaiset (Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus, STTV ja Suomen ympäristökeskus, SYKE) antoivat komissiolle yhteiset kommenttinsa.

Asia on ollut esillä moneen otteeseen sekä ympäristö- että kilpailukykyneuvostoissa. Eduskuntaa on informoitu komission valkoisesta kirjasta E-kirjeellä (E40/2001 vp.) Hankkeesta on informoitu eduskuntaa useaan kertaan myös neuvostojen valmistelun yhteydessä.

Komission julkaistessa ns. internetkonsultaatioversion ehdotuksesta asiasta annettiin valtioneuvoston EU-sihteeristön E-jatkokirjelmä 11.6.2003 (E 40/2001 vp.), jota on käsitelty sekä talousvaliokunnassa sekä ympäristövaliokunnassa. Ympäristövaliokunta on antanut asiasta lausunnon (23/2003 vp) 7.11.2003.

Asetusehdotuksen käsittelyn arvioidaan kestävän 2-3 vuotta. Irlannin puheenjohtajakaudella käydään ehdotuksesta suuntaviivakeskustelu sekä kilpailukyky- että ympäristöneuvostoissa. Asiaa valmistellaan neuvoston ad hoc-työryhmässä.

2. Ehdotuksen pääasiallinen sisältö

Ehdotettavalla asetuksella perustetaan REACH-järjestelmä ja Euroopan kemikaalivirasto.

REACH-järjestelmään kuuluvat seuraavat osatekijät:

- **Rekisteröinti**, joka edellyttää, että teollisuus hankkii asiaankuuluvat tiedot aineistaan ja käyttää näitä tietoja aineiden turvallisen käytön varmistamiseksi;
- **Arviointi**, jonka avulla valvotaan sitä, että teollisuus noudattaa velvollisuuksiaan, ehkäistään tarpeetonta testausta; ja tunnustetaan

aineita joista voi aiheutua riski terveydelle tai ympäristölle

– **Lupamenettelyt**, joissa erityistä huolta aiheuttavien aineiden käyttötapoihin liittyviä riskejä tarkastellaan uudelleen. Jos riskit ovat riittävän hyvin hallinnassa tai jos sosioekonomiset hyödyt ylittävät riskit eikä aineiden (tai menetelmien) korvaamiseksi ole soveltuvia vaihtoehtoja, kyseisille käyttötavoille myönnetään lupa;

– **Rajoitukset**, jotka luovat turvaverkon sellaisten riskien hallitsemiseksi, joita ei voida riittävän hyvin hallita REACH-järjestelmän hallintomenettelyjä soveltamalla.

Kemikaalivirasto hallinnoi REACH-järjestelmän teknisiä, tieteellisiä ja hallinnollisia osia yhteisön tasolla pyrkien varmistamaan, että REACH-järjestelmä toimii hyvin ja että sidosryhmät pitävät sitä luotettavana.

2.1. Tarkoitus ja soveltamisala (art. 1—3)

Asetuksen säännöksiä sovelletaan aineisiin sellaisenaan, aineisiin valmisteissa tai aineisiin tuotteissa sekä niiden valmistukseen, maahantuontiin, markkinoille saattamiseen ja käyttöön. Asetuksen tarkoituksena on varmistaa asetuksen soveltamisalaan kuuluvien aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla siten, että niiden valmistajat, maahantuojat ja jatkokäyttäjät varmistavat, että heidän valmistamansa, markkinoille saattamansa, maahan tuomansa tai käyttämänsä aineet eivät aiheuta haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Asetuksen säännökset perustuvat ennalta varautumisen periaatteeseen.

Asetuksen yleisestä soveltamisalasta on poistettu radioaktiiviset aineet; tietyin edellytyksin aineet, jotka ovat tullin valvonnassa, sekä erottamattomat välituotteet. Lisäksi asetuksen eri hallintomenettelyille on omat tarkentavat soveltamisalansa.

2.2. Rekisteröinti (art. 4—22)

Yleinen rekisteröintivelvollisuus koskee aineita, joita valmistetaan tai tuodaan maahan

yksi tonni tai enemmän. Pakollinen rekisteröinti on aineiden valmistuksen tai maahantuonnin edellytys. Rekisteröinnin tarkoituksena on aineita koskevien perustietojen kokoaminen turvallisuusarviointia varten. Arvioiden mukaan velvoite koskee noin 30 000 ainetta, joista erityistä turvallisuus selvitystä edellytetään noin 10 000 aineelle, joita tuotetaan yli 10 tonnia vuodessa.

Rekisteröinnin tietovaatimukset vaihtelevat tonnimäärän mukaisesti, koska valmistus- tai maahantuontimäärä kuvaa yleisellä tasolla aineen aiheuttamaa mahdollista altistusta ja päästöjä.

Rekisteröintiä koskevissa säännöksissä veloitetaan aineiden valmistajat ja maahantuojat hankkimaan, tarvittaessa uusien kokeiden avulla, tietoja valmistamistaan tai maahantuomistaan aineista ja käyttämään tätä tietoa aineiden mahdollisesti aiheuttamien riskien arvioimiseksi ja turvallisen käyttötavan kuvaamiseksi (turvallisuusarviointi ja kemikaaliturvallisuusraportti). Turvallisuusarviointia ja kemikaaliturvallisuusraporttia ei kuitenkaan edellytetä toimitettavaksi rekisteröinnin yhteydessä silloin, kun valmistus- tai maahantuontimäärä on 1—10 tonnia vuodessa.

Valmistajien ja maahantuojien on käsiteltävä kaikki aineiden sellaisiin käyttötarkoituksiin liittyvät riskit, jotka heidän jatkokäyttäjänsä ovat heille ilmoittaneet. Jatkokäyttäjällä on myös oikeus olla ilmoittamatta aineen käyttötarkoitusta, jolloin hän itse on vastuussa kemikaaliturvallisuusarvioinnin suorittamisesta. Teollisuudelle ja viranomaisille aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi asetuksessa säädetään tietojen yhteisestä toimittamisesta eli ns. konsortion muodostamisesta.

Asetuksessa säädetään poikkeuksista, jotka koskevat tiettyjä aineita, joita säännellään riittävästi muun lainsäädännön nojalla tai jotka aiheuttavat yleisesti niin vähäisen riskin, ettei niiden rekisteröinti ole tarpeen. Lisäksi tutkimusten tuottamisesta annetaan säännöksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa tutkimusten hyväksyttävä laatu.

Tuotteiden (esineiden ja tavaroiden) sisältämien aineiden rekisteröintiin sovelletaan erityisjärjestelyä ottaen toisaalta huomioon EU:n markkinoille saatettavat miljoonat tuot-

teet ja toisaalta joidenkin tuotteiden mahdollinen haitallisuus ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Tietyt tuotteisiin sisällytetyt aineet on rekisteröitävä, kun kyseinen aine luokitellaan vaaralliseksi ja aine tarkoituksellisesti vapautuu tuotteesta. Aineista, joita vapautuu todennäköisesti tuotetta käytettäessä, edellytetään ainoastaan ilmoitus, jonka perusteella kemikaalivirasto voi myöhemmin vaatia rekisteröintiä. Tuotteen sisältämän aineen rekisteröinnin tai ilmoituksen laukaisevat määräraajat ovat samat kuin aineen rekisteröinnissä, ja tietojen toimittamisvelvollisuutta sovelletaan tuotetyppeittäin. Kemikaalivirasto tulee laatimaan ohjeet tuotteiden valmistajille ja maahantuojille sekä toimivaltaisille viranomaisille säännösten täytäntöönpanoa varten.

Polymeerejä ei tarvitse rekisteröidä, mutta niiden valmistukseen käytettävät monomeerit rekisteröidään. Komissio voi kuitenkin tarkastella polymeerejä koskevaa poikkeusta myöhemmin uudelleen ja sisällyttää tietyt polymeerejä rekisteröintivaatimuksen piiriin, kun on ensin selvitetty polymeerien aiheuttamat riskit verrattuna muiden aineiden aiheuttamiin riskeihin. Lisäksi on tarkoitus selvittää erityyppisten polymeerien rekisteröintitarve.

Tietyiltä prosessista erotetuilta välituotteilta (aineilta, joita käytetään teollisuudessa toisten aineiden valmistamiseen ns. synteeseissä) vaaditaan rekisteröinnin yhteydessä vain olemassa olevat tiedot eikä turvallisuusarviointia tarvita. Tällöin vaatimukset ovat erilaiset valmistuspaikalla käytettäville välituotteille ja sellaisille välituotteille, joita toimitetaan (siirretään, kuljetetaan) valmistajalta toiseen toimipaikkaan. Siirrettäviltä välituotteilta edellytetään täsmällistä yritysten välistä sopimussuhdetta ja yksityiskohtaisesti kuvattuja riskinhallintamenettelyjä. Kuljetettavilta välituotteilta vaaditaan kuitenkin enemmän tietoja, jos niiden määrä ylittää 1 000 tonnia.

REACH-järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi rekisteröintivaatimuksia sovelletaan portaittain aineisiin, jotka jo ovat yhteisön markkinoilla. Lisäksi direktiivin 67/548/ETY (ainedirektiivi) mukaisesti tehtyjä uusien aineiden ilmoituksia pidetään rekisteröintinä, koska uusien aineiden rekisteröinti ja REACH-järjestelmän mukainen re-

kisteröinti vastaavat pääosin sisällöltään toisiaan.

2.3. Tietojen yhteiskäyttö ja tarpeettomien eläinkokeiden välttäminen (art. 23—28)

Asetuksen tarkoituksena on vähentää selkärangkaisilla tehtäviä kokeita ja pienentää samalla teollisuudelle aiheutuvia kustannuksia. Tiedot koe-eläintutkimusten tuloksista on sen vuoksi annettava yhteiskäyttöön maksua vastaan. Rekisteröitäviä aineita varten luodaan järjestelmä, jonka avulla rekisteröijät voivat löytää toisia rekisteröijä, joiden kanssa he voivat jakaa tutkimusten tulokset.

2.4. Tiedottaminen toimitusketjussa (art. 29—33)

Kemikaalien toimitusketjussa tapahtuvaa tiedottamista koskevilla säännöksillä varmistetaan, että aineiden kaikilla käyttäjillä on tiedot, joita tarvitaan aineiden turvalliseen käyttöön. Säännöksissä edellytetään, että tiedottaminen tapahtuu toimitusketjussa sekä taaksepäin että eteenpäin ja kaikkien toimitusketjun toimijoiden välillä. Tiedonsiirron tärkein väline on käyttöturvallisuustiedote, joka sisältää tiedot vaarallisista aineista, niiden vaarallisista ominaisuuksista ja ohjeet turvallista käyttöä varten.

2.5. Jatkokäyttäjät (art. 34—36)

Jatkokäyttäjät voivat toimittaa kemikaalin-toimittajalle tietoja kemikaalin käytöstä ja altistumisskenaarioista (= tunnistetut käytöt) niin, että valmistajat ja maahantuojat voivat ottaa nämä tiedot huomioon turvallisuusarviointia tehtäessä. Valmistajien ja maahantuojien tulee ottaa jatkokäyttäjän toimittamat tiedot huomioon. Valmistajat ja maahantuojat kuvaavat turvallisuusarvioinnissa huomioidut tunnistetut käytöt käyttöturvallisuustiedotteen liitteessä.

Jatkokäyttäjä voi olla ilmoittamatta käyttö-

tapaansa (esim. liikesalaisuudesta johtuen) kemikaalitoimittajalle, mutta joutuu tällöin itse tekemään ”ei-tunnistetusta” käytöstä selvityksen kemikaaliviraston rekisteriin.

Jatkokäyttäjien tulee tarkistaa kemikaalia vastaanottaessaan, että käyttöturvallisuustiedotteen liitteeseen on sisällytetty heidän käyttötapaansa tunnistettuna käyttönä. Jatkokäyttäjien tulee panna toimeen käyttöturvallisuustiedotteessa suositellut riskinhallintatoimenpiteet. Jos jatkokäyttäjä haluaa käyttää toisenlaisia riskinhallintakeinoja, tulee turvallisuus arvioida näitä keinoja käytettäessä ja ilmoittaa tästä tiedot kemikaaliviraston rekisteriin.

Rekisteröidyt tunnistetut käytöt ja niitä koskevat riskinhallintatoimenpiteet antavat viranomaisille mahdollisuuden seurata kemikaalien käyttötapoja. Tarvittaessa voidaan vaatia sellaisten aineiden tarkempaa arviointia, joista jatkokäyttäjät ovat ilmoittaneet tunnistetuista käytöistä poikkeavia käyttötapoja.

2.6. Arviointi (art. 37—51)

Arvioinnit (evaluoinnit) jaetaan kahteen tyyppiin:

- **asiakirja-aineiston arviointi**, joka voidaan edelleen jakaa kahteen osaan:

- tarpeettomien eläinkokeiden välttämiseksi tehtävään arviointiin, jossa viranomaiset tekevät teollisuuden laatiman ehdotuksen perusteella päätösehdotuksen aineiden lisätestaustarpeesta;
- rekisteröinti asiakirjojen vaatimustenmukaisuuden arviointiin;

- **aineen arviointi**, jossa viranomaiset voivat vaatia teollisuutta hankkimaan ja toimitamaan lisätietoja aineesta, jos epäillään sen aiheuttavan ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvaa riskiä.

Arvioinnin johdonmukaisuuden varmistamiseksi Euroopan kemikaalivirasto laatii ohjeet arvioitavaksi tulevien aineiden tärkeysjärjestyksestä. Sen jälkeen jäsenvaltiot laativat säännöllisesti päivitettävät arviointisuunnitelmat aineista, jotka ne haluavat arvioida. Kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen laatii päätösluonnoksen, jossa vaaditaan lisätietoja arvioitavasta aineesta, päätösluon-

nokselle on saatava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntä kirjallisessa menettelyssä. Kemikaalivirastolle annetaan tehtäväksi varmistaa näiden päätösten johdonmukaisuus. Siksi se tekee tarvittavat päätökset, kun jäsenvaltioiden kesken on päästy sopimukseen arvioinnista.

Viranomaiset saattavat todeta arvioinnin perusteella, että on tarpeen ryhtyä toimiin REACH-asetuksessa säädetyn rajoitus- tai lupamenettelyn mukaisesti tai että tiedot aineesta tulisi toimittaa muille asiaankuuluvasta lainsäädännöstä vastaaville viranomaisille. Arviointimenettelyllä varmistetaan, että tällaisia tietoja huolta aiheuttavista aineista tuotetaan, ja kemikaalivirasto välittää ne tarvittaessa asiaankuuluville tahoille.

2.7. Lupamenettely (art. 52—63)

Erityistä huolta aiheuttavia aineita varten luodaan lupajärjestelmä, joka koskee aineiden käyttötapoja ja niiden saattamista markkinoille näitä käyttötapoja varten. Lupajärjestelmään valikoiduilla aineilla on niin paljon huolta aiheuttavia ominaisuuksia, että niitä on välttämätöntä säännellä sellaisella mekanismilla, jolla varmistetaan, että aineiden käyttöön liittyvät riskit arvioidaan ja niiden sallituista käyttötavoista päätetään yhteisön tasolla. Tämä on perusteltua, koska ryhmiin 1 ja 2 kuuluvien syöpää aiheuttavien, perimää vaurioittavien ja lisääntymiselle vaarallisten eli ns. CMR-aineiden vaikutukset ihmisiin ovat yleisesti niin vakavia, että tällaiset vaikutukset on torjuttava ennakolta. Lisäksi pysyvät, biokertyvät ja myrkylliset eli ns. PBT-aineet sekä erittäin pysyvät ja erittäin biokertyvät eli ns. vPvB-aineet aiheuttavat yleensä sellaisia peruuttamattomia muutoksia ympäristössä, että niiden säätely on vaikeaa jälkikäteen. Sama koskee muita aineita, jotka aiheuttavat vastaavaa huolta, ja niille voidaan asettaa lupavaatimus tapauskohtaisesti.

REACH-järjestelmän yleisen lähestymistavan mukaisesti luvanhakijoille asetettavat vaatimukset perustuvat riskeihin, ja luvanhakijan on osoitettava, että asianomaisen aineen käyttöön liittyvät riskit ovat riittävän hyvin hallinnassa, tai että sosioekonomiset hyödyt ylittävät riskit. Samalla on otettava huomioon

saatavilla oleva tieto vaihtoehtoisista aineista ja menetelmistä. Lupa myönnetään tällöin yleensä määrääjäksi.

Erytystä huolta aiheuttavina aineina ehdotuksessa pidetään ryhmiin 1 ja 2 kuuluvia syöpää aiheuttavia (karsinogeenisiä), perimää vaurioittavia (mutageenisia) ja lisääntymiselle vaarallisia (reproduktiotoksisia) aineita, pysyviä, biokertyviä ja myrkyllisiä aineita tai erittäin hitaasti hajoavia ja erittäin voimakkaasti biokertyviä aineita; sekä tapauskohtaisesti muita aineita, kuten hormoni-toimintaa häiritseviä aineita, joiden on osoitettu aiheuttavan vastaavaa huolta.

Ennen lupamenettelyn käynnistämistä komissio laatii kemikaaliviraston ja jäsenmaiden asiantuntijoiden avustuksella luettelon lupamenettelyn piiriin tulevista aineista. Aineet otetaan luetteloon tärkeysjärjestyksessä säädöksessä määriteltujen perusteiden mukaisesti. Valittujen aineiden olisi oltava sellaisia, joiden sääntelystä on odotettavissa suurin hyöty. Lupamenettelystä vapautettaisiin eräät aineet tai käyttökohteet, joita koskevat muun lainsäädännön mukaiset lupajärjestelmät. Lupamenettelyssä edellytetään, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden käyttäjien tai niitä tarjoavien on haettava lupaa jokaiselle käyttötavalle komission asettamissa määräajoissa. Määräajat asetetaan usealle aineelle kerrallaan.

Lupamenettelyssä näyttövelvollisuus on hakijalla, jonka on osoitettava, että käyttövasta aiheutuva riski on asianmukaisesti hallinnassa tai että aineen sosioekonomiset hyödyt ylittävät riskit. Jatkokäyttäjät voivat käyttää ainetta, kun he hankkivat aineen yritykseltä, jolle lupa on myönnetty, ja noudattavat kyseisen luvan ehtoja. Tällaisten jatkokäyttäjien on lisäksi ilmoitettava kemikaalivirastolle aineen käytöstä. Tarkoituksena on, että viranomaiset ovat tietoisia siitä, kuinka ja missä erityistä huolta aiheuttavia aineita käytetään.

2.8. Rajoitukset (art. 64—70)

Rajoituksia koskevilla säännöksillä annetaan mahdollisuus riskinvähentämistoimenpiteiden käyttöönottoon koko yhteisön alueella.

Rajoitussäännökset toimivat turvaverkkona koko REACH-järjestelmälle sekä yhteisön lainsäädännölle kokonaisuudessaan, koska mille tahansa sellaisenaan käytettävälle tai valmistuksessa tai tuotteessa olevalle aineelle voidaan asettaa yhteisön laajuisia rajoituksia, jos aineen aiheuttama riski sitä edellyttää.

Rajoitukset voivat sisältää aineen valmistukselle, käyttötavoille ja/tai markkinoille saattamiselle asetettavia ehtoja tai tarvittaessa näitä toimintoja koskevan kiellon. Jäsenvaltiot tai komissio laativat rajoitusehdotukset määrämuotoisella asiakirjalla. Asiakirjassa on osoitettava, että ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuu riski, johon on puututtava yhteisön tasolla. Lisäksi siinä on tarkasteltava vaihtoehtoja kyseisen riskin hallitsemiseksi.

Rajoitussäännöksissä on pyritty tasapainoon siten, että toimiin ryhdytään tarvittaessa ja mahdollisimman nopeasti, että kaikilla rajoituksilla on vankka tieteellinen perusta ja että kaikki asianomaiset osapuolet voivat osallistua menettelyyn.

Nykyisin voimassa olevalla aineiden kieltoja ja rajoituksia koskevalla direktiivillä 76/769/ETY on lähennetty rajoituksia koskevia jäsenvaltioiden lakeja. Nämä voimassa olevat rajoitukset on nyt otettu uudelleen laaditussa muodossaan lähtökohdaksi uudelle rajoitusmenettelylle.

2.9. Euroopan kemikaalivirasto (art. 71—108)

Ehdotuksella perustetaan Euroopan kemikaalivirasto ('kemikaalivirasto'), joka suorittaa yhteisön tasolla REACH-järjestelmän tekniset, tieteelliset ja hallinnolliset tehtävät ja varmistaa päätöksenteon johdonmukaisuuden.

Kemikaalivirasto on riippumaton keskusvirasto, joka huolehtii rekisteröintiprosessista, varmistaa tärkeimpänä toimijana arvioinnin johdonmukaisuuden, laatii kriteerejä ohjaamaan jäsenvaltioita niiden valitessa arvioitavia aineita ja tekee päätöksen testausohjelmasta ja toimitettujen tietojen vaatimusten-

mukaisuudesta. Lisäksi se antaa lupa- ja rajoitusmenettelyn yhteydessä lausuntoja ja suosituksia, ja sillä on tietojen luottamuksellisuutta koskevia velvollisuuksia.

Kemikaalivirastosta tulee REACH-järjestelmän julkisivu, ja sillä on keskeinen asema varmistettaessa, että sidosryhmät ja yleisö pitävät järjestelmää luotettavana.

Kemikaalivirasto koostuu seuraavista elimistä:

- hallintoneuvosto, jossa on 15 jäsentä, joista kuusi valitaan jäsenvaltioista, kuusi komissiosta ja kolme keskeisistä sidosryhmistä;

- hallintoneuvoston alainen pääjohtaja;

- riskinarviointikomitea, sosioekonomisesta analyysistä vastaava komitea ja jäsenvaltioiden komitea. Näiltä komiteoilta pyydetään arviointi-, lupa- ja rajoitusmenettelyissä tarvittavia lausuntoja. Jokainen jäsenvaltio voi nimetä jäsenen kuhunkin komiteaan;

- foorumi täytäntöönpanon valvontatoimenpiteitä koskevien tietojen vaihtoon. Tietojenvaihtoforumilla toteutetaan valkoisen kirjan ehdotus täytäntöönpanon valvontaviranomaisten verkostosta. Tietojenvaihtoforumilla virallistetaan ja jatketaan jäsenvaltioiden viranomaisten aiemman epävirallisen valvontaverkoston työtä. Kunkin jäsenvaltion on nimitettävä yksi jäsen tietojenvaihtoforumiin;

- sihteeristö, joka antaa komiteoille teknistä, tieteellistä ja hallinnollista tukea. Lisäksi se suorittaa muita kuin komiteoihin liittyviä tehtäviä. Tällaisten tehtävien antaminen komiteoille olisi niille liian raskas taakka eikä toisi lisäarvoa;

- valituslautakunta, joka päättää kemikaaliviraston päätöksiä koskevasta muutostenhausta.

Asetusehdotuksen mukaan kemikaalivirasto sijaitsee Isprassa, Italiassa. Jäsenvaltioiden edustajat päättivät kuitenkin Eurooppa neuvoston yhteydessä 13.12.2003 tekemällään yhteisellä sopimuksella kymmenen EU-viraston sijoituspaikasta. Euroopan kemikaalivirasto päätettiin sijoittaa Helsinkiin. Päätös perustuu EY:n perustamissopimuksen 289 artiklaan, joten se on jäsenvaltioita oikeudellisesti velvoittava. Virasto voi aloittaa toimintansa sen jälkeen kun REACH-asetus on hyväksytty.

2.10. Luokitusten ja merkintöjen luettelo (art. 109—113)

REACH-järjestelmän tehokkaan toiminnan takaamiseksi varmistetaan luokitusten ja merkintöjen luettelo koskevilla säännöksillä, että kaikkien EU:ssa valmistettujen tai maahantuotujen vaarallisten aineiden luokitus (ja sitä vastaavat pakkausmerkinnät) ovat kaikkien saatavilla. Alan yritysten on sisällytettävä luetteloon kaikki luokituksensa. Kaikki saman aineen luokituserot olisi ajan myötä poistettava joko ilmoittajien ja rekisteröijien yhteistyön tai EU:n suorittaman yhdenmukaistamisen avulla. Yhteisön tasolla yhdenmukaistettuja luokituksia edellytetään ainoastaan seuraavien ominaisuuksien osalta: ryhmiin 1, 2 tai 3 kuuluvat syöpää aiheuttavat (karsinogeenit), perimää vaurioittavat (mutageenit) tai lisääntymiselle vaaralliset (reproduktiotoksiset) aineet sekä hengitysteitä herkistävät aineet.

2.11. Tiedottaminen (art. 114—117)

Tiedottamista koskevilla säännöksillä varmistetaan kemiallisia aineita koskevien ei-luottamuksellisten tietojensaatuus. Tiedottaminen on tarkoitus toteuttaa internetin avulla siten, että tietojen saanti aineista olisi mahdollisimman yksinkertaista. Tarkoituksena on muun muassa, että kemikaaleille altistuvat henkilöt voisivat päättää, hyväksyvätkö he näihin aineisiin liittyvät riskit. Järjestelmän tarkoituksena on myös auttaa tietojen saannissa aineiden jatkokäyttäjiä. Tämä tehdään siten, että yleisön yleinen tiedonsaantioikeus ja tiettyjen tietojen luottamuksellisuus ovat tasapainossa.

2.12. Muut säädökset ja liitteet (art. 118—137)

Toimivaltaisista viranomaisista koskevissa säännöksissä edellytetään, että jokaisessa jäsenvaltiossa on viranomaiset, joilla on niille osoitettujen tämän alan tehtävien edellyttämä pätevyys ja resurssit. Täytäntöönpanon valvonnalla varmistetaan, että jäsenvaltioilla on yleisesti ottaen samanlainen lähestymistapa

tämän asetuksen täytäntöönpanon valvontaan. Lopuksi siirtymä- ja loppusäännöksillä varmistetaan, että asetus tulee voimaan käytännöllisellä ja tehokkaalla tavalla. Säännöksillä taataan myös sujuva käynnistysvaihe sekä asetuksen sisältämien säännösten soveltaminen sellaisella tavalla, että nykyinen suojelutaso ei alene.

Asetusehdotus sisältää 17 teknistä liitettä, joilla täsmennetään ehdotuksen hallintomenettelyjä, poikkeuksia ja tietovaatimuksia sekä annetaan aineiden testausmenetelmiä, luokitusperusteita ja erilaisia aineluetteleita. Osa liitteistä on vielä tyhjiä ja ne tullaan täydentämään asetuksen toimeenpanon yhteydessä. Ehdotuksen liitteet ovat:

Liite I Yleiset säännökset aineiden arvioinnista ja kemikaaliturvallisuusraporttien laatimisesta

Liite II Vapautukset rekisteröintivelvollisuudesta 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti

Liite III Vapautukset rekisteröintivelvollisuudesta 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti

Liite IV Asetuksen 9 artiklassa tarkoitettuja tietoja koskevat vaatimukset

Liite V Tietoja koskevat vakiovaatimukset aineille, joita valmistetaan tai tuodaan maahan vähintään 1 tonnin määrinä

Liite VI Lisätietoja koskevat vakiovaatimukset aineille, joita valmistetaan tai tuodaan maahan vähintään 10 tonnin määrinä

Liite VII Lisätietoja koskevat vakiovaatimukset aineille, joita valmistetaan tai tuodaan maahan vähintään 100 tonnin määrinä

Liite VIII Lisätietoja koskevat vakiovaatimukset aineille, joita valmistetaan tai tuodaan maahan vähintään 1000 tonnin määrinä

Liite IX Yleiset säännöt liitteissä V–VIII vahvistettujen vakiotestausohjelmien mukauttamiseksi

Liite X Testausmenetelmät A osa (fysikaalis-kemialliset ominaisuudet)

Testausmenetelmät B osa (terveysvaikutukset)

Testausmenetelmät C osa (ympäristövaikutukset)

Liite XI Yleiset määräykset jatkokäyttäjille aineiden arviointia ja kemikaaliturvallisuusraporttien laatimista varten

Liite XII Perusteet hitaasti hajoavien, biokertyvien ja myrkyllisten aineiden sekä erittäin hitaasti hajoavien ja erittäin paljon biokertyvien aineiden tunnistamiseksi

Liite XIII Luvanvaraisten aineiden luettelo

Liite XIV Asiakirja-aineistot

Liite XV Sosioekonominen analyysi

Liite XVI Tiettyjen vaarallisten aineiden, valmisteiden ja tuotteiden valmistuksen, markkinoille saattamisen ja käytön rajoitukset

Liite XVII Pysyvät orgaaniset yhdisteet (POP-yhdisteet)

3. Vaikutukset Suomen kannalta

3.1. Vaikutukset lainsäädäntöön

Uudet kemikaalisäädökset toimeenpantaisiin EY-asetuksella, joka on välittömästi sovellettavaa oikeutta. Ennen asetuksen voimaantuloa tulee kansallisesta kemikaalilainsäädännöstä kumota ne säädökset, jotka kuuluvat uuden asetuksen soveltamisalaan. Tämän lisäksi tulee valmistella kansallinen kemikaalilain (744/1989) nojalla annettava asetus, jossa tullaan säätämään REACH-asetuksen kansallisesta valvonnasta. Kemikaalilaisissa ja rikoslaissa tulee säätää asetuksen rikkomuksista seuraavista rangaistuksista.

REACH-asetuksen vuoksi tulee tehdä laaja kemikaalilainsäädännön muutos. Kemikaalilakiin tulevat jäämään tietyt yleiset säännökset, valvontaa ja valvontaviranomaisia koskevat säännökset, biosidivalmisteita koskevat säännökset, kieltoja ja rajoituksia koskevat säännökset, pakkokeinoja ja seuraamuksia koskevat säännökset sekä eräät erinäiset säännökset, kuten esimerkiksi hyvää laboratoriokäytäntöä koskevat säännökset. Lain nojalla annetuista säädöksistä kumotaan kemikaaliasetus sekä valtioneuvoston ja ministeriöiden päätökset/asetukset, joilla on toimeenpantu asetuksella kumottavaksi ehdotettu EY-lainsäädäntö. Tällaisia ovat esimerkiksi kemikaalien kieltoja ja rajoituksia koskevat säännökset, jotka ehdotetaan sisällytettäväksi REACH-asetukseen. EY-säännöksistä jäävät voimaan esimerkiksi biosidivalmisteita ja hyvää laboratoriokäytäntöä (GLP) kos-

kevat säädökset. Näiden lisäksi jäävät voimaan vaarallisten kemikaalien vientiä ja tuontia koskeva EY-asetus ja siihen liittyvät kansalliset säännökset, kaikki otsonikerrosta heikentävistä aineista annetut EY- ja kansallisen tason säännökset, tuleva EY:n pesuaineasetus ja sen nojalla annettavat säännökset. Myös kemikaaleja koskevat kansalliset säädökset, kuten tuoterekisteriä ja kemikaalien vähittäismyyntiä koskevat säädökset jäävät voimaan.

Komissio on ilmoittanut antavansa ehdotuksen kemikaalien kansainvälisen luokitus- ja merkintäjärjestelmän (GHS, globally harmonised system) sisällyttämiseksi REACH-asetukseen ennen asetusehdotuksen toisen käsittelyn alkua. Sen vuoksi kemikaalien luokitusta, pakkaamista ja merkitsemistä koskevat kansalliset säädökset tullaan myös kumoamaan ja korvaamaan ne uusituilla EY-säännöksillä.

REACH-asetus ei ota kantaa kemikaalien kansallisen valvonnan organisoimiseen, mutta toteaa, että jäsenvaltioiden on ylläpidettävä järjestelmää, jossa tehdään virallista valvontaa ja muita olosuhteiden kannalta tarkoituksenmukaisia toimia. Lisäksi kemikaalivirastolle on raportoitava vuosittain valvonnasta ja annetuista sanktioista. REACH-asetuksen toimeenpanon yhteydessä ei ole tarkoitus muuttaa kemikaalien kansallista valvontajärjestelmää. Asetus saattaa kuitenkin edellä mainituista syistä aiheuttaa joitakin muutoksia kansallisten valvontaviranomaisten tehtäviin.

3.2. Taloudelliset ja muut vaikutukset

Komissio on selvittänyt useaan otteeseen REACH-asetuksen vaikutuksia ja selvityksiä on tarkoitus jatkaa ja tarkentaa. Komission uusimman arvion mukaan ehdotuksen kokonaiskustannukset olisivat huomattavasti pienemmät kuin aiemmin arvioitiin. Internetissä toukokuussa 2003 julkaistu ehdotusluonnos on tarkistettu perusteellisesti kustannusten vähentämiseksi ja byrokratian minimoimiseksi. Uudessa vaikutusten arvioinnissa REACH-järjestelmästä kemianteollisuudelle aiheutuvien välittömien kustannusten arvioidaan olevan yhteensä noin 2,3 miljardia eu-

roa 11 vuoden aikana. Kemikaalien jatkokäyttäjille koituvien kustannusten arvioidaan olevan 2,8—3,6 miljardia euroa 11—15 vuoden aikana. Jos markkinat reagoivat vetämällä pois 1—2 prosenttia aineista, koska niiden tuotannon jatkaminen ei olisi kannattavaa, kustannukset voivat nousta 4,0—5,2 miljardiin euroon. Nämä arviot sisältävät välittömät kustannukset.

REACH-asetuksen vaikutuksia on tarkoitus arvioida myös kansallisesti. Kauppa- ja teollisuusministeriön ja teollisuuden yhteishankkeessa on tarkoitus selvittää REACHin kustannuksia kansalliselle teollisuudelle. Arvion on tarkoitus valmistua keväällä 2004. Pohjoismaisen ministerineuvoston alaisuudessa on käynnistetty hanke, jonka tavoitteena on arvioida REACH-asetuksen toimeenpanosta aiheutuvia hyötyä terveyden- ja ympäristönsuojelun näkökulmasta. Hankkeen on tarkoitus valmistua kevään 2004 aikana. Arvioiden tulokset tullaan saattamaan eduskunnan tietoon.

Komission selvityksen mukaan ympäristölle ja ihmisten terveydelle odotetaan koituvan REACH-järjestelmästä huomattavaa hyötyä. Lähtien olettamuksesta, että kemikaalien osuus kaikista sairauksista on noin 1% ja että uusi lainsäädäntö vähentää noin 10% sairauskuormitusta, voitaisiin EU:ssa säästyä noin 4 500 kuolemantapaukselta vuodessa. Tätä vastaava rahallinen terveyshyötyjen arvo voisi olla 50 miljardia euroa 30 vuoden aikana. Arvio on kuitenkin hyvin yksinkertaisesti tehty. Tämän vuoksi komissiota on pyydetty tarkentamaan järjestelmän hyötyjä koskevia arvioita. Komission arvion mukaan asetusehdotuksella vaikutetaan merkittävästi vaarallisista aineista aiheutuvien riskien hallintaan esimerkiksi ilman, veden, maaperän, rakennusten ja biodiversiteetin kannalta. Komissio ei kuitenkaan ole esittänyt kvantitatiivista arviota ympäristölle koituvista hyödyistä.

Asetuksesta aiheutuu myös jonkin verran kustannuksia valtiontaloudelle. Näitä kustannuksia on tässä vaiheessa hyvin vaikea arvioida. Toiminnan painopiste kuitenkin muuttuu säännösten noudattamisen valvonnan suuntaan. Toisaalta Euroopan kemikaalivirasto ja teollisuus tulevat jatkossa hoitamaan osan toimivaltaisten viranomaisten nykyisistä tehtävistä. Yksityiskohtaiset valtiontaloudel-

liset vaikutukset tullaan arvioimaan ennen kemikaalilain muuttamista koskevan hallituksen esityksen antamista.

4. Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto tukee EU:n uuden kemikaalipolitiikan tavoitteita. Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että REACH-asetuksella saavutetaan tasapainoinen lopputulos terveyden- ja ympäristönsuojelun sekä taloudellisten toimijoiden kannalta.

Valtioneuvosto katsoo, että komission ehdotus REACH-asetukseksi on kehittynyt aiempiin luonnoksiin verrattuna oikeaan suuntaan. Ehdotuksesta on tullut selkeämpi ja yksinkertaisempi. Valtioneuvosto pitää myös hyvänä ehdotuksen oikeusperustaa ja sitä, että säädösehdotus on annettu asetuksen muodossa, niillä nopeutetaan ja yhdenmukaistetaan sen kansallista toimeenpanoa. Lisäksi sen aiheuttama taloudellinen kuormitus etenkin pienelle ja keskisuurelle teollisuudelle on vähäisempää kuin komission julkaisemissa ehdotusluonnoksissa. Ehdotus on pyritty laatimaan tasapainoiseksi siten, että asetuksen soveltamisalasta säädettävät lisäpoikkeukset eivät vaikuttasi kemikaalien turvalliseen käyttöön. Valtioneuvosto katsoo, että asetusehdotusta tulisi kuitenkin edelleen yksinkertaistaa ja kohdistaa sitä turvallisuuden kannalta keskeisimpiin seikkoihin. Ehdotuksen kehittäminen tulee kuitenkin toteuttaa siten, että sen tavoitteita ei vaaranneta.

Ehdotus sisältää useita Suomen kannalta kannatettavia periaatteita ja asioita. Tällaisia ovat mm. teollisuuden vastuun korostaminen, entistä kattavampien tietojen hankinta aineiden ominaisuuksista ja niiden aiheuttamista riskeistä, entistä läpinäkyvämpi ja helpompi tietojen jakaminen aineista, ympäristössä pysyvien, kertyvien ja toksisten aineiden sisällyttäminen lupamenettelyyn, uusien ja olemassa olevien aineiden eritasoisesta säätelystä luopuminen, kemikaali-turvallisuuden arvioinnin korostaminen, käyttöturvallisuustiedotteiden entistä laajempi hyväksikäyttö tietojen välityksessä, riskinarvioiden ja yhteiskunnallis-taloudellisten arvioiden läpinäkyvyyden lisääminen, valvonnan koordinoinnin

järjestäminen ja säännösten noudattamisen yhtenäistäminen EU-tasolla sekä Euroopan kemikaaliviraston perustaminen.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että ehdotusta edelleen eräiltä osin kehitetään. Aineiden harmonisoidun luokituksen riittävä asema osana REACH-järjestelmää pitää varmistaa, mm. koska luokitus vaikuttaa suoraan muun EY-lainsäädännön soveltamiseen ja toimeenpanoon. Kemikaalien luokitusperusteet tulee yhdenmukaistaa uuden kansainvälisen luokitus- ja merkintäjärjestelmän (GHS) kanssa ja saattaa voimaan samanaikaisesti REACH-asetuksen voimaantulon kanssa jotta välttytään aineiden rekisteröintien uusimiselta GHS-järjestelmään siirtymisen vuoksi. Toiminnanharjoittajille annettava huolehtimisvelvollisuus samoin kuin muut Suomen kemikaalilakiin sisältyvät yleiset velvollisuudet (selvilläölovelvollisuus ja valintavelvollisuus) pitää kirjoittaa selkeämmin asetukseen, koska ne ovat keskeisiä periaatteita, jotka tukevat asetuksen tavoitetta kemikaaliriskien vähentämisestä. Lisäksi rekisteröinnin tietovaatimusten, tonnirajojen ja poikkeuksien asianmukaisuus tulisi varmistaa. Tarkastelemissa tulisi ottaa tasapuolisesti huomioon kemikaalien käyttö kaikkialla yhteisön alueella, ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun tavoitteet sekä muut ehdotuksen tavoitteet mukaa lükien kansainväliset velvoitteet. Kemikaaliturvallisuusraportin laatimista koskevien velvoitteiden asianmukaisuus tulee varmistaa. Aineiden arviointiin liittyvät viranomaisille annetut arviointien tekoa koskevat rajoitukset tulee poistaa ehdotuksesta. Arvioinnin yhteydessä tulee tarkastella aineen kaikki oleelliset vaaraominaisuudet. Lupamenettelyä tulee tarkastella siten, että varmistetaan menettelyn käytännön toimivuus, suhde muuhun yhteisölainsäädäntöön eikä vaaranneta korkeaa suojelun tasoa.

Koska neuvostossa on jo varsin pitkälle saavutettu yksimielisyys pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman sopimuksen ja ECE:n pöytäkirjan toimeenpanosta yhteisössä (Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi pysyvistä orgaanisista yhdisteistä ja ehdotukset direktiivien 79/117/ETY ja 96/59/EY muuttamisesta, Ukirje: 36/2003), valtioneuvosto ei näe tarpeellisenä toistaa pysyviä orgaanisia yhdisteitä

koskevia säännöksiä REACH-asetuksessa.

Kemikaaliviraston toimipaikan osalta asetus muutetaan vastaamaan hallitusten edustajien 13.12.2003 tekemää päätöstä viraston sijoittamisesta Helsinkiin.

Valtioneuvosto katsoo, että komission laattimia vaikutusarvioita REACH-asetuksen

vaikutuksista tulee tarkentaa, kun asiaa koskevat vielä keskeneräiset arvioinnit valmistuvat.

Valtioneuvoston kantoja tarkennetaan neuvostokäsittelyn edetessä.